

Amtsrådets stilling er klar i dag – det har både ansvar og kompetence. Ved nyordningen forflygtiges som det ses af afsn. 3 begge dele. Ganske vist foreslås det i bemærkningerne udglattende, at amtskommunerne »skal inddrages på det tidligst mulige tidspunkt under udarbejdelsen af spildevandsplanerne«, bem. s. 23.

Det er næppe let at være formand for et amtskommunalt miljøudvalg, særligt hvis der er store byer i amtskommunen (tænk igen på Lillebælt), men det kan gå, når der er et klart ansvar at leve op til i relation til kommunerne.

Man kan høre den tekniske direktør eller amtsvandinspektøren sige til sin politiske chef: »Tør du skrive under på den plan?« Det er meget sværere at sige: »Her bør vi gøre indsigelse, ellers bliver det svært at klare de kommende udledningssager ordentligt. De foreslåede investeringer er alt for små«.

Man kan ligeledes høre borgmesteren i x-by sige til sin politiske kollega i amtsrådet, der har fremsat indsigelse: »Hvorfor stak du din næse i det? Det kommer til at koste det hvide ud af øjnene«.

5. Er jævnføringen med kommunalplanlovens § 8 korrekt?

5.1. Hvis man vil læse bemærkningerne til lovforslaget elskværdigt – som indeholdende en forklaring – kunne man tolke de foran i slutningen af afsn. 3 gængsne ord »jfr. reglerne herom i lov om kommuneplanlægning« og »efter regler svarende til bestemmelserne i kommunalplanlovens § 8« således, at lovskriverne dermed kort vil udtrykke, at de finder analogien fra kommunalplanlovens § 8 så dækkende, at nærmere forklaring og argumentation er overflødig. Denne henvisning er imidlertid ikke nær så selvfølgelig, som den valgte formulering tyder på.

5.2. Kommuneplaner er sammenfattende planer, som en kommune selv udarbejder og vedtager, under respekt af det, man kalder planhierarkiet, hvilket vil sige, at kommunerne skal respektere de trin-højere planer, navnlig regionplaner, af hvilke recipientkvalitetsplanerne er en bestanddel, og landsplan-direktiver, jfr. foran. Men kommuneplaner ændrer i sig selv ikke forhold efter andre love, og de binder hverken andre myndigheder eller borgerne. Kommuneplanen er først

og fremmest et kommunalt arbejdsblad, hvilket naturligvis ikke hindrer, at disse planer får og bør få virkning i relation til sager efter anden lovgivning, specielt naturligvis, når deres kvalitet er i orden.

Men den omstændighed, at man ved kommuneplanloven har valgt en ordning, hvorefter kommunerne selv vedtager deres kommuneplan efter en procedure, hvor de overordnede myndigheders formelle kompetence er begrænset til at fremsætte indsigelse (amtsrådet) og udøve call-in (ministeren), siger i sig selv meget lidt om, hvad der er den rette løsning, når man kommer til det materielle herredømme inden for de enkelte sektorer. Særlig må her peges på, hvad man kan kalde de »sarte« interesser, såsom f.eks. netop de naturelementer, som spildevand virker på. Spildevandsspørgsmål er tilmed af regional – ofte endda national – interesse, for nu at bruge slagord fra planfilosofien.

Der er noget pudsigt i, at miljøministeriet, der selv i sin lovgivning pålægger kommunerne en udstrakt åbenhed, kan mene det rimeligt at foreslå betydningsfulde nydannelser i det væsentlige med en ultrakort henvisning til en så spinkel analogi.

6. Lovforslaget er ikke selv konsekvent i sin benyttelse af kommuneplanloven som forbilledet.

6.1. Der er allerede i selve lovforslaget gjort en undtagelse fra systemet. Hvis nemlig ejerne af mindst halvdelen af de bebyggede ejendomme i et område, der planlægges kloakeret, gør indsigelse, skal amtsrådet optage forhandling med kommunen om spørgsmålet.

Hvis en sådan indsigelse fra grundejerne fremsættes, kan planen ikke vedtages endeligt, førend der er opnået enighed mellem amtsrådet og kommunalbestyrelsen om kloakeringens hensigtsmæssighed. Ved uenighed afgøres spørgsmålet af miljøministeren (§ 21, stk. 6).

Denne bestemmelse rejser forskellige ikke helt lette spørgsmål, hvoraf nogle berøres nedenfor i afsn. 8.2.2. Her skal blot peges på, at forslaget er interessant, da en sådan løsningsmodel jo ikke findes i kommunalplanloven. Forklaringen på, at konsekvensen ikke kan holde, er ligetil: De to områder er ikke sammenlignelige i nær den grad, som lovforslaget i øvrigt forudsætter. Kommuneplanen